

ảnh trong trang nhà AHCC, thấy anh Khôi tướng mạo ngon lành, thì đủ biết anh Khôi đã tập thể thao khá đên trình độ nào .

Mỗi lần tôi điện thoại nói chuyện chơi với hai anh bạn Nguyễn Đăng Thịnh ở San Jose, Ca Li, hay anh Nguyễn Ngọc Ân ở Santa Ana , thấy giọng nói của hai anh bạn này oang oang, vừa nói vừa cười , hỏi ra thì hai anh bạn này lựa một môn thể thao là quần vợt và “nghiền” quần vợt quá chừng .

Tôi cũng vậy, tôi chọn môn quần vợt, và chọn môn này từ lúc còn son trẻ, nên bây giờ chọn lỡ thì tôi chọn luôn . Tôi còn nhớ tại sân quần vợt Ty Dụng Cụ Gia Định, vào năm 72,73 , nhóm bạn quần vợt thường trực nhất gồm có anh Mã Minh, Anh Bửu Đôn, Anh Nguyễn Đức Súy, anh Ngô Trọng Anh, anh Trương Vô Tấn, anh Nguyễn Hảo Hón ,anh Tôn Thất Ngọc , anh Nguyễn Xuân Đức và một số các anh khác nữa . Mỗi tuần, 2, 3 lần hẹn nhau tại đó để chơi quần vợt . Sau các trận đấu thì tiếp đến là một màn ca-ri gà , ăn với bánh mì , thật là vui vẻ không sao nói ra cho hết được . Trong số các người nói trên thì anh Mã Minh là người ham mê quần vợt nhất , và là người đứng ra tổ chức sân chơi và tổ chức các bữa ăn uống sau khi chơi quần vợt . Nhắc lại anh Mã Minh, tôi còn cảm ơn anh Mã Minh hoài.

Nghề chơi quần vợt cũng lắm công phu . Không phải cầm vợt mà đánh đại quả banh là được đâu .

Đường banh có quả đánh “líp”, có quả đánh “chặt”, có quả “bỏ nhỏ”, có quả “đánh dài”, có quả “thọc nách”, có quả “lốp”, có quả “từ trên đánh xuống”, có quả “ từ dưới đánh lên”, có quả “đánh tay phải”, có quả “đánh tay trái” , có quả “dụ”, có quả “gạt” ,nhiều lối đánh khác nhau . Phải biết cầm vợt cách thế nào cho phải cách,khi thì cầm “lông”, khi thì cầm “chặt” . Có người ham mê quần vợt, ban đêm cầm vợt , tập đánh tay trái, tập đánh tay phải , tập đánh một mình, như múa kiếm dưới trăng . Đánh banh tay trái ,làm sao đánh được những quả banh thần sầu quý khốc, như Hardenne đánh banh tay trái; Hardenne đánh banh tay trái thế nào mà Mc Enroe nói chưa thấy ai đánh được những đường banh tuyệt đẹp như vậy . Đánh banh tay trái, lép đường banh thế nào mà “líp” ngang một chút trên mặt lưới như Steffy Graf . Thôi thì chơi banh đủ kiểu, đủ cách, đủ lối chơi . Trời nắng cũng đi chơi, trời mưa cũng không từ bỏ, sáng, trưa, chiều, tối,

TƯỜNG MƠ QUẦN VỢT

*Anh nói với em anh chưa già từ vũ khí,
Anh nói với em anh còn mơ tưởng đến em.
Từ dạo đôi ta ngày đầu khi mới làm quen,
Anh đã đắm đuối yêu em, yêu em tha thiết.*

*Bàn tay anh siết chặt bàn tay em mãi miết,
Mình đi nhau đi trong quăng vắng đêm trường
Em còn nhớ không em,có những buổi sáng mờ
sương,
Mình đã cùng đưa nhau lên đường đi tập dượt,*

*Quả banh lướt mà mình đưa lên dỗi xuống,
Những đường banh thần sầu là lướt của ngày xưa,
Ngại gì đâu có ngày nắng hay đêm mưa,
Đã yêu nhau mình còn đâu ngại mưa hay nắng.*

*Em thấy không em, anh vẫn nhìn em đắm đuối,
Như thuở nào mình mới biết yêu nhau.
Ngày nay tóc bạc mái đầu,
Còn yêu em mãi một mẫu như xưa.*

Bửu Hiệp

Sacramento, California. Tháng 11-2003

bạn bè rủ là cầm vợt đi chơi . Chơi quần vợt cũng có khi gặp nguy hiểm , như những người bị bệnh đau tim, chơi nhiều hay chơi ít , và cũng tùy theo tuổi cao hay tuổi thấp .

Đôi khi tuổi cao, song lòng ham mê còn nhiều, chưa từ bỏ được, nên chơi là chơi cho “ra mồ hôi”, mua được đôi chút tiếng cười để tâm hồn thư thái, thoải mái hơn mà thôi .

Ở Sacramento, có hai anh kỹ sư Hồ Nhật Tân và Lê Kim Thắng, thường xuyên tham dự các trận đấu vui vẻ và hào hứng với tôi . Có người bạn khuyên chúng tôi nên “Giã từ vũ khí” , “Gác kiếm cung”, khuyên đừng “chạy “ nữa, vì “chạy” mà té thì mệt lắm ,hãy về với “Lắc tay” hay “Đi bộ” song tánh đam mê , mơ tưởng, tưởng mơ đường banh là lướt, vẫn còn níu kéo trong người nên hẹn lần, hẹn lữa , không biết hẹn đến ngày nào mới thôi đây . Rảnh rang, tôi sẽ làm bài thơ “khát nợ” với môn quần vợt của mình. ○